

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. Петрич, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Божана Цв. Манасиева

при участието на секретаря Елена Пашова
като разгледа докладваното от Божана Цв. Манасиева Административно наказателно дело № 20221230200032 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.59 от ЗАНН и е образувано по жалба на **Н. М. К.**, ЕГН:*****, от гр.П., ул. “**-ми“ №* **против НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** №21-0314-001065/05.10.2021г на ВПД Началник на РУ –П. към ОДМВР-Б.

С жалбата се изразява несъгласие с налагането на наказание за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП, тъй като жалбоподателят не е изпълнил задължението си за поставянето на обезопасителен колан по медицински причини-страда от белодробно заболяване и поставянето на обезопасителен колан предизвиква пристъп на задух и влошава остро здравословното му състояние. Тези възражения са били направени от нарушителя при съставянето на АУАН, но не са били вписани в него, поради електронния му вид. Изтъква се незаконосъобразност на наказателното постановление поради нарушение на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН-разминаване между описаното от актосъставителя нарушение-не поставен обезопасителен **кокаин** и нарушената материална разпоредба чл.137а, касаеща неизползването на обезопасителен колан.

Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени наказателно

постановление №21-0314-001065/05.10.2021г на Началника на РУ –П. към ОДМВР-Б. като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява,представява се от процесуален представител,който поддържа жалбата по съображенията изложени в нея,представя писмено доказателство и иска наказателното постановление да бъде отменено.

За ответника по жалбата –ВПД Началник на РУ –П.ч, редовно призовани, представител не се явява.

За ТО-П. при РП-Б.,в качеството ѝ на заинтересована страна представител не се явява .

По делото са събрани писмените доказателства,приложени към изпратената от РУ –П. жалба.Разпитани са свидетелите М. АНД. СТ. и СТ. ТР. М..

Въз основа на събраните доказателства и след тяхната преценка,съдът установи от фактическа страна следното :

На 25.09.2021г М. АНД. СТ.,в качеството му на мл.автоконтрольор,в присъствието на свидетеля СТ. ТР. М. /също полицейски служител/, съставил акт на жалбоподателя Н. М. К.,ЕГН:***** ,за това,че на 25.09.2021г в 18.50ч в гр.П.,ул.“К.Н.П.“ управлява лек автомобил „Рено Меган“ с рег. №Е****ВР,собственост на А.М. К.,от гр.П. като по време на движението водачът не е поставил обезопасителен Кокаин,с който е оборудван автомобила,с което е нарушил чл.137а,ал.1 от ЗДвП.Актът е съставен на място и подписан лично от нарушителя.

Въз основа на така описания акт,административно-наказващият орган-Началникът на РУ-П. издал атакуваното НП№21-0314-001065/05.10.2021г,в което е възпроизведена същата фактическа обстановка и като е прието,че водачът е нарушил чл.137а,ал.1 от ЗДвП,на основание чл.183,ал.4,т.7,пр.1 от ЗДвП му е наложена Глоба в размер на 50 лева.На основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 6 контролни точки.НП е връчено на 18.01.2022г.,а жалба срещу последното е депозирана на 21.01.2022г.

От разпита на свидетелите полицейски служители се установи идентична с отразената в АУАН фактическа обстановка.Причина за спирането на жалбоподателя е бил именно факта,че не е бил поставил обезопасителен

колан.Непоставянето на обезопасителен колан е видно ясно и от двамата полицейски служители.Свид.М.С. сочи:“Още от движението по пътя забелязах,че е без колан,наблюдавах самото спиране“. Свид.М.:“Аз спрях водача.Беше спрян за рутинна проверка.Беше без колан.Той мина пред мен,беше със светла блуза и се вижда,че няма колан“.По отношение на отразеното в АУАН,че „водачът не е поставил обезопасителен кокаин“,актосъставителят уточнява,че е допуснал техническа грешка при изписването като вместо „колан“ е записал „кокаин“.

Предвид направеното оспорване в жалбата и поддържано от процесуалния представител в съдебно заседание-медицинска причина за непоставянето на обезопасителен колан,се представи епикриза №60180/2021г от МБАЛ на Белодробни болести“Св.С.“ЕАД,видно от която е,че жалбоподателят е постъпил в болницата на 01.11.2021г и е изписан на 07.11.2021г.Посочено е,че анемезата е снета по данни на болния като липсва медицинска документация.Постъпва за първи път в клиниката с оплаквания от кръвохрачене от днес,настъпило с обичайна пушаческа кашлица.В точка „обсъждане“ е посочено,че „СТ изследванията“ показват данни за пневмония подобна на covid,но такъв произход не е доказан.Отхвърлени са заболявания БТЕ и туберкулоза.Проведено е лечение с кръвоспиращи и венозен антибиотик,като не е доказан източник на кръвене.Установена диагноза кръвохрачене,други болести на белите дробове.

От разпита на свидетелите в съдебно заседание не се установи дали жалбоподателят е направил възражение при извършената проверка относно медицинска причина за непоставянето на обезопасителен колан.Свид.М.С.:“Не си спомням да е направил възражения“.Свид.М.:“Запознах водача какво нарушение е извършил.Не си спомням дали заяви някакви възражения.“.

При така установеното, съдът приема от правна страна следното :

Жалбата е подадена от надлежно лице (спрямо което е издадено наказателното постановление) и в законоустановения 7-дневен срок.НП е връчено на жалбоподателя на 18.01.2022г,а жалба срещу последното е депозирана на 21.01.2022г. ***Поради това жалбата е допустима.***

Жалбата обаче е неоснователна.

Производството е от административнонаказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето посочено като нарушител и дали е извършено от това лице виновно.

Съгласно чл.189,ал.2 ЗДП, редовно съставените актове за нарушения по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното, т.е. удостовереното в тях се счита за истинно до оборването му. Това е в отличие с останалите случаи на административни нарушения, при които отразеното в актовете не се счита за безспорно установено, а подлежи на доказване пред съда от страна на административно –наказващия орган. В конкретният казус доказателствената тежест е разместена, т.е. именно жалбоподателят следва да представи доказателства, с които да обори отразеното в акта. Съответно, за да бъде Наказателното постановление законосъобразно, то при съставянето на акта и издаването на Наказателното постановление следва да бъдат спазени и съответните процесуални правила за това.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

В настоящия казус актът за административно нарушение е съставен на жалбоподателя за това, че като водач на лек автомобил не е поставил обезопасителен колан, с който е оборудвано МПС, с което е нарушил чл.137а, ал.1 ЗДвП. Посочената норма предвижда, че „Водачите на моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани.” На нарушителя е наложено наказание, предвидено в административно-наказателната разпоредба на чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП – „Наказва се с глоба 50 лв. ВОДАЧ, който: не изпълнява задължението за използване на предпазен колан”.

Безспорно е установено от доказателствата, а не се и спори между страните, че на процесната дата, жалбоподателят е управлявал лек автомобил – „Рено Меган“ с рег. №Е****ВР, в посочения участък, без поставен обезопасителен колан. В тази връзка показанията на двамата полицейски служители са безспорно категорични и не поставят под съмнение факта на непоставянето на

предпазен колан от жалбоподателя.Свид.М.С.:“Още от движението по пътя забелязах,че е без колан,наблюдавах самото спиране“.Свид.М.:“Аз спрях водача.Беше спрян за рутинна проверка.Беше без колан.Той мина пред мен,беше със светла блуза и се вижда,че няма колан“.

Доводът на жалбоподателя,поддържан и в съдебното производство от процесуалния му представител за отмяна на НП е, че е налице хипотезата на чл.137а,ал.2,т.2 ЗДвП, освобождаваща го от това задължение-за поставянето на предпазен колан.В подкрепа на този довод се представя писмено доказателство – епикриза №60180/2021г от МБАЛББ “Св.С.“ЕАД,видно от която е,че жалбоподателят е постъпил в болницата на 01.11.2021 и изписан на 07.11.2021г.

Според хипотезата на чл.137а,ал.2,т.2 ЗДвП "Могат да не използват обезопасителни колани лицата, чието физическо състояние не позволява използването на обезопасителен колан" .За физическо състояние, което не позволява на лице – водач на МПС, да използва обезопасителен колан, следва да се приеме само състояние, при което поради обективни причини (стоящи извън субективните възприятия и желания на лицето) е невъзможно да се постави колан или поставянето на такъв би застрашило здравословното му състояние.

Изхождайки от факта,че нарушението е извършено на 25.09.2021г,а представения медицински документ се отнася за 01.11.2021г,съдът прие , че към момента на констатиране на нарушението липсва какъвто и да било медицински документ, който да установява влошено здравословно състояние при жалбоподателя и то от такъв вид,че да може да се изключи задължението за поставяне на предпазен колан.Тук следва да се отбележи,че представената епикриза не отразява период преди постъпване в болничното заведение,през който период жалбоподателят да е имал оплаквания от такъв вид,че съдът да може да ги отнесе към освобождаването му от задължението за поставянето на предпазен колан.В този смисъл, в епикризата е посочена диагноза:кръвохрачене и други болести на белите дробове.Отразено е,че пациентът постъпва за първи път в клиниката с оплаквания от кръвохрачене **от днес**,настъпило с обичайна пушаческа кашлица.В точка „обсъждане“ е посочено,че „СТ изследванията“ показват данни за пневмония подобна на

covid,но такъв произход не е доказан.Отхвърлени са заболявания БТЕ и туберкулоза.Проведено е лечение с кръвоспиращи и венозен антибиотик,като не е доказан източник на кръвене.Липсва друга медицинска документация.

Ето защо с оглед на отразеното в епикризата, съдът прави извод,че това състояние на жалбоподателя не е хронично,възникнало е в резултат на заболяване пневмония и по никакъв начин не може да бъде отнесено към освобождаване от задължението му за поставянето на предпазен колан при управление на МПС 35 дни преди това.

Същевременно,по време на проверката жалбоподателят не е заявил за наличието на медицинска причина за непоставянето на обезопасителен колан.Свид.М.С. сочи:“Не си спомням да е направил възражения“. Свид.М.:“Запознах водача какво нарушение е извършил.Не си спомням дали заяви никакви възражения.“.

С депозирането на жалбата пред съда,жалбоподателят за първи път заявява,че притежава медицински документ,който удостоверява,че поставянето на предпазен колан предизвиква пристъп на задух и влошава остро здравословното му състояние.Представеният в хода на съдебното следствие документ обаче не е от рода на описания в жалбата.От епикризата не може да бъде направен извод ,че поставянето на обезопасителен колан предизвиква пристъп на задух и влошава здравословното му състояние. Ако действително отразеното в епикризата заболяване пречи на жалбоподателя да поставя колан, то същият следва да се снабди със съответен документ, който да представя при шофиране и проверка от контролиращите органи.

В случая липсват доказателства, че към момента на управлението на МПС физическото състояние на водача е било такова, изключващо ползването на обезопасителен колан.

След като правилно е квалифицирал процесното нарушение и на посоченото по- горе основание, на жалбоподателя е наложено съответното наказание във фиксиран размер.Съответно,на основание Наредба №Из-2539 са отнети 6 контролни точки.При приложението на Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 година за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки,условията и реда за отнемането и възстановяването им...,

административнонаказващият орган правилно е приложил разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т.10 от Наредбата, съгласно която „за неизпълнение на задължението за използване на предпазен колан или за носене на каска (чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП) се отнемат 6 контролни точки.

Съдът не възприе възражението за допуснато процесуално нарушение, с оглед на посоченото от АНО- „не е поставил обезопасителен **кокаин**, с който автомобилът е оборудван“. Посоченото представлява фактическа грешка, допусната от административнонаказващия орган, която грешка действително представлява процесуално нарушение, но не и от рода на съществените, тъй като по никакъв начин не е ограничено правото на защита на нарушителя – да разбере в какво нарушение е обвинен. Последният е разбрал за какво му се съставя акт, ясна е била волята на актосъставителя и по никакъв начин не е поставило съмнение за нарушението, за което жалбоподателят е санкциониран. Освен това, с оглед на смисловото съдържание на изречението, в което е употребена сгрешената дума „кокаин“ и невъзможността ѝ да бъде словесно съчетана с „обезопасителен“, а още по-малко да е оборудван автомобил с него/кокаина/, става безспорно ясно, че думата е „колан“.

С оглед на гореизложените съображения НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Следва да се обърне внимание, че законодателят с разпоредбата на чл.189з ЗДвП/нов-ДВ бл.109/2020г, в сила от 23.12.2021г/ изрично предвиди, че за нарушенията по Закона за движение по пътищата не могат да бъдат прилагани чл.28 ЗАНН и чл.58г ЗАНН, което е доказателство за липса на възможност за преценка относно степента на обществена опасност на конкретното нарушение от други фактори, стоящи извън поведението на нарушителя, както и за провежданата политика, насочена към все по-тежко наказване на нарушенията, касаещи неспазването на реда за движение по пътищата.

Страните не правят искания за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл.63,ал.2,т.5 и ал.9,във вр. с чл.58д,т.1
ЗАНН,Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №21-0314-001065/05.10.2021г на ВПД Началник на РУ –П. към ОДМВР-Б.,с което на **Н. М. К.**, ЕГН:*****,от гр.П.,ул.“**-ми“ №*, за нарушение на чл.137а,ал.1 от ЗДвП,на основание чл.183,ал.4,т.7,пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание Глоба в размер на 50/петдесет/ лева и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети 6 контролни точки като ПРАВИЛНО.

Решението подлежи на обжалване по касационен ред по реда на АПК, пред Административен съд-Б. ,в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____